

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17C/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714213837
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714213837.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Katarínou Janotovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: ŠOLTÉS Ján JUDr., advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava 2 821 08, proti žalovanému: P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX U., v konaní o zaplatenie sumy vo výške 868,51 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 502,40 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 502,40 € od 20.11.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa žaloba zamietá.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 30,58 € pozostávajúce z časti zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 8,16 € a časti trov právneho zastúpenia vo výške 22,42 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.10.2014, sa právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 868,51 € s príslušenstvom.

Právny predchodca žalobcu svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný s ním uzavrel zmluvu o úvere, z ktorej si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, a preto mu vznikol dlh vo výške žalovanej sumy.

Uznesením zo dňa 15.07.2015, č.k. 1Ro/2244/2014-21, súd pripustil, aby z konania vystúpil právny predchodca žalobcu a na jeho miesto do konania vstúpil žalobca, a to vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, žalobcovi.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.09.2015, sa k žalobe vyjadril žalovaný. Uviedol, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000,00 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom na to, že predmetom konania je zaplatenie sumy vo výške 868,51 € s príslušenstvom, ide o drobný spor, súd v ňom nenariadil pojednávanie a vo veci rozhodol rozsudkom, verejne vyhláseným dňa 30.10.2015.

Súd vykonal dokazovanie žalobou zo dňa 16.10.2014, vyjadrením žalovaného k nej zo dňa 04.09.2015, zmluvou o úvere zo dňa 25.01.2011, obchodnými podmienkami k nej, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, vyhlásením predčasnej splatnosti poskytnutého úveru zo dňa 26.10.2011, výpisom z úverového účtu žalovaného, ďalšími listinami, založenými v spise, a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný ako dlžník dňa 25.01.2011 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7086545, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver vo výške 700,00 €, ktorý sa zaviazal vrátiť 60 mesačnými splátkami vo výške po 24,00 €.

Žalovaný si svoje povinnosti, vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere, riadne a včas neplnil, preto právny predchodca žalobcu dňa 26.10.2011 vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru.

V zmysle žaloby a výpisu z úverového účtu žalovaného dlh žalovaného - žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi súčtom predpísaných splátok a zosplatennej istiny poskytnutého úveru vo výške 908,35 € a zmluvnej pokuty vo výške 87,23 € a súčtom úhrad, uskutočnených žalovaným, vo výške 125,97 €.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov, platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady, použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Súd teda mal za preukázané, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere.

Uzavretá zmluva o úvere však neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ktorúkoľvek jednu z týchto náležitostí, poskytnutý úver je potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Vo vzťahu ku konečnej splatnosti poskytnutého úveru je v uzavretej zmluve o ňom uvedený údaj „01/2016“. Takéto určenie konečnej splatnosti však nemožno považovať za dostatočné, spĺňajúce požiadavku ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Konečnú splatnosť poskytnutého úveru je potrebné v zmluve o spotrebiteľskom úvere určiť jednoznačne, uvedením presného dátumu konečnej splatnosti. Konečná splatnosť poskytnutého úveru nemôže byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená len označením mesiaca, v ktorom má byť úver vrátený (aj to bez jednoznačnosti, že uvedený údaj predstavuje tento mesiac), a následne od spotrebiteľa očakávať, že si dátum konečnej splatnosti sám vypočíta, o to viac v situácii, že termíny jednotlivých splátok v zmluve nie sú jednoznačne určené (viď nižšie).

Uzavretá zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 38,62 %. Navrhovateľ pri jej výpočte zjavne nezohľadnil časť splátky poskytnutého úveru, predstavujúcej poplatok za poistenie (viď nižšie), čo uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov robí nesprávne uvedenou v neprospech žalovaného - spotrebiteľa.

Uzavretá zmluva o úvere ďalej obsahuje nesprávnu hodnotu celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Hodnota celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedená v uzavretej zmluve o úvere nezohľadňuje poplatok za poistenie, ktorý je súčasťou splátok poskytnutého úveru. Ust. § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za súčasť celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (a tým aj celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) nepokladá poistné, ak spotrebiteľ

uzavrie zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby spočívajúcej v poistení, avšak túto zmluvu uzavrieť povinný nie je. Odporca však neuzavrel zmluvu o doplnkovej službe, spočívajúcej v poistení. Podľa uzavretej zmluvy o úvere žalovaný len súhlasil s tým, aby žalobca ako poistník uzavrel poistnú zmluvu, z ktorej poisteným bude žalovaný. Žalovaný teda nie je povinný platiť poistné, poistné je povinný platiť žalobca ako poistník. Žalovaný je povinný platiť žalobcovi len poplatok za poistenie, predstavujúci náhradu poistného, ktorý je súčasťou splátky poskytnutého úveru. Takýto poplatok je potrebné považovať za „poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere,“ ktoré sú súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (a tým aj celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť). Skutočná výška poistného, ktorú je povinný platiť žalobca poisťovateľovi, nie je zo zmluvy ani zrejmá, keďže táto sa môže líšiť od výšky poplatku za poistenie (môže byť nižšia alebo aj vyššia), ktorú navrhovateľ požaduje od žalovaného.

Informácie o splácaní poskytnutého úveru sú obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu.

Podľa bodu 6.1 všeobecných obchodných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch, určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch, uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP.

Podľa bodu 6.2 všeobecných obchodných podmienok, pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Podľa bodu 6.3 všeobecných obchodných podmienok v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.

Podľa bodu 6.4 všeobecných obchodných podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

Priamo v uzavretej zmluve o úvere je uvedená len výška mesačnej splátky - 24,00 €.

Z uvedeného teda vyplýva, že uzavretá zmluva o úvere obsahuje iba informáciu o výške mesačnej splátky. Vo všeobecných obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu sú ďalej obsiahnuté informácie o termíne mesačných splátok a o tom, že súčasťou mesačnej splátky je istina, úrok a „poistenie“. Z tejto informácie však nie je jasné, aká časť každej jednotlivéj splátky predstavuje istinu poskytnutého úveru, úrok poskytnutého úveru a iné poplatky, súvisiace s poskytnutým úverom. Ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pritom takúto špecifikáciu splátok poskytnutého úveru vyžaduje.

Vzhľadom na to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi len sumu istiny poskytnutého úveru.

Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 700,00 € a že žalovaný mu vrátil jeho časť vo výške 125,97 €. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné. Rozdiel sumy poskytnutého úveru a sumy jeho vrátenej časti, teda časť poskytnutého úveru, ktorú je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť a do dnešného dňa ju nevrátil, predstavuje sumu vo výške 574,03 € (700,00 € - 125,97 €).

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na to, že predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v zmysle ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd skúmal, či nárok navrhovateľa, uplatnený v návrhu na začatie konania (jeho časť, predstavujúca nevrátenú časť poskytnutého úveru), nie je premlčaný, a dospel k záveru, že tento premlčaný je, a to v celom rozsahu.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 52 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Vzhľadom na to, že použitie ustanovení o premlčaní, obsiahnutých v Občianskom zákonníku, je na prospech žalovaného ako zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, súd ich použil napriek tomu, že ide o zmluvu, ktorá sa spravuje Obchodným zákonníkom.

Rovnaký právny názor vyslovil napríklad Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku zo dňa 23.02.2015, č.k. 11Co/583/2014-94. Aplikáciu Občianskeho zákonníka v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila aj ďalšia rozhodovacia prax súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011, sp.zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011, sp.zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013, sp.zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/26/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.06.2013, sp.zn. I. ÚS 402/2013).

Uvedené potvrdzuje aj novela ust. § 52 ods. 2 Občianskeho, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá definitívne normatívne vyriešila otázku, či na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude aplikovaný vždy, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby spotrebiteľská zmluva bola upravená Obchodným zákonníkom. Hoci táto novela je účinná až od 1. apríla 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.02.2015, č.k. 11Co/583/2014-94).

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Odporca bol povinný vrátiť poskytnutý úver mesačnými splátkami vo výške 24,70 €, splatnými 20. dňa v mesiaci. Žalovaný splatil poskytnutý úver len sčasti sumou v celkovej výške 125,97 €, teda splátky, splatné do dňa 20.06.2011, a časť splátky, splatnej dňa 20.07.2011, vo výške 2,47 € (5 x 24,70 + 2,47 €). Žalovaný poskytnutý úver splácať prestal, a preto sa dostal do omeškania so zaplatením zvyšnej časti mesačnej splátky, splatnej dňa 20.07.2011, vo výške 22,23 € (24,70 € - 2,47 €), mesačnej splátky, splatnej dňa 20.08.2011, vo výške 24,70 €, mesačnej splátky, splatnej dňa 20.09.2011, vo výške 24,70 €, mesačnej splátky, splatnej dňa 20.10.2011, vo výške 24,70 €, a mesačnej splátky, splatnej dňa 20.11.2011, vo výške 24,70 €. Následne právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru - podľa výpisu z úverového účtu nevrátenej časti vo výške 661,35 € ku dňu 19.12.2011. Splatnosť časti sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 22,23 € teda nastala dňa 20.07.2011, splatnosť časti sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 24,70 € teda nastala dňa 20.08.2011 a splatnosť časti sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 24,70 € teda nastala dňa 20.09.2011.

Časť žalovanej sumy, nárok na zaplatenie ktorej súd považuje za právne odôvodnený, vo výške 71,63 € (22,23 € + 2 x 24,70 €) sa teda stala splatnou najneskôr (aj jej posledná časť) dňa 20.09.2011. Dňa 21.09.2011 sa potom dostal odporca do omeškania so zaplatením tejto sumy a začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 21.09.2014.

Vzhľadom na to, že žaloba došla súdu dňa 16.10.2014, teda po uplynutí premlčacej doby, nárok na zaplatenie uvedenej časti žalovanej sumy, nárok na zaplatenie ktorej súd považuje za právne odôvodnený, je premlčaný, súd ho preto žalobcovi nemohol priznať.

Súd teda za právne odôvodnený považuje len časť nároku žalobcu, uplatneného žalobou, predstavujúcu nepremlčanú časť rozdielu medzi sumou poskytnutého úveru a sumou vrátenej časti tohto úveru vo výške 502,40 € (700,00 € - 125,97 € - 71,63 €).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len nariadenie vlády), účinného do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c, prechodného ustanovenia nariadenia vlády k úprave, účinnej od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov, účinných k 31.01.2013, aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

Záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol pred 01.02.2013. Súd teda spolu s nárokom na zaplatenie časti žalovanej sumy priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z nej odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti poskytnutého úveru (odo dňa, od ktorého si ho žalobca uplatnil).

Vo zvyšku (v časti žalovanej sumy, presahujúcej jej priznanú časť, a úroku z omeškania z tejto časti) súd žalobu žalobcu zamietol.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe súdu navrhol, aby mu uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu (jej priznanú časť) v mesačných splátkach vo výške po 25,00 €.

Podľa § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročností určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť účastníkovi konania, aby sumu, na zaplatenie ktorej ho zaviazal, zaplatil v splátkach. Návrh na uloženie takejto povinnosti však musí byť účastníkom konania riadne odôvodnený a tento účastník musí potrebu takéhoto postupu preukázať. Takýto postup musí byť navyše primeraný, a to vo vzťahu k povinnému aj oprávnenému účastníkovi.

Žalovaný svoj návrh na postup podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. odôvodnil tým, že jeho príjem predstavuje sumu vo výške 680,00 € mesačne a jeho výdavky predstavujú mesačne sumu vo výške 650,00 € (400,00 € „zrážky exekútora“ + 150,00 € výdavky na bývanie + 100,00 € bežné výdavky) mesačne. Svoje tvrdenia žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal a súd ich nepovažoval za odôvodňujúce uvedený postup.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vo veci mal čiastočný úspech žalobca. Tento si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 868,51 € s príslušenstvom. Ak by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu túto sumu, mal by vo veci plný úspech. Jeho úspech vo veci však predstavuje povinnosť žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 502,40 € s príslušenstvom, teda vo veci mal úspech v rozsahu 57,85 %. Úspech žalovaného vo veci predstavuje zamietnutie žaloby žalobcu v časti, ktorou si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 366,11 € s príslušenstvom, teda žalovaný mal vo veci úspech v rozsahu 42,15 %. Žalobca mal vo veci čistý úspech v rozsahu rozdielu medzi je 57,85 %-ným úspechom a 42,15 %-ným úspechom žalovaného, teda v rozsahu 15,7 %.

Trovy konania žalobcu predstavujú trovy za zaplatený súdny poplatok vo výške 52,00 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 €, pričom tieto pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia podľa ust. § 13a ods. 1 písm a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) a písomné podanie žaloby na súd zo dňa 16.10.2014 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky) vo výške po 51,45 € podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky, z režijnej náhrady podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky za 2 úkony právnej služby vo výške po 8,04 € a z dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 23,80 €. Súd žalobcovi priznal náhradu týchto trov v rozsahu 15,7 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.